

عنوان مقاله:

بررسی نقش برنامه ریزان شهری در ایجاد تفکیک منطقه ای در دوران آپارتاید و پسا آپارتاید؛ (نمونه موردی شهرک خوابگاهی SOWETO در ژوهانسبورگ آفریقای جنوبی)

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ایرج اعتصام - استاد رشته شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم تحقیقات

برزو تکاور - دانشجوی دکتری رشته شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد بین الملل کیش

خلاصه مقاله:

تاریخچه آفریقای جنوبی یکی از سیاه ترین صفحات تاریخ معاصر انسانی می باشد. کشف طلا در استان "ویت واتر اسراند" این اجازه را به کشور داد که بطور خاص اولین کشور و ملت صنعتی شده در قاره سیاه باشد و این مسئله به سفید پوستان قابلیت برتری جویی و ایجاد رژیم آپارتاید را در سال ۱۹۴۸ میلادی نمود. "راسیسم" و برتری جویی نژادی افراد سفید پوست طبقه ثروتمند بعنوان صاحبان سرمایه، ماشین آلات و ابزار کار و جمعیت اقلیت از طرفی و جامعه سیاه پوستان آفریقا بعنوان افراد بومی طبقه کارگر و اکثریت محض از طرف دیگر چالشی انسانی را در قرن بیستم میلادی در جهان بوجود آورد. تاریخ معاصر آفریقای جنوبی متفاوت از بقیه آفریقا و سرشار از تبعیض و ناعدالتی است. از منظر برنامه ریزی شهری، تفکیک سازی نژادی مناطق شهری و سپس روستایی، از سال ۱۹۱۳ و با قانون مصوب زمینهای بومی ۳، رسمیت یافته و وارد مرحله تازه ای گردید. با قانون نواحی شهری در سال ۱۹۲۳ این پروسه کامل گردید ولی آپارتاید حقیقی با یک انتخابات در سال ۱۹۴۸ کلید خورد. واژه آپارتاید منحصر در کشور آفریقای جنوبی برای بیان مسئله جداسازی نژادی قدرتمند و سخت ایجاد شد که در آن قدرت مکزیک بصورت دستوری و طی فرآیند قانون گذاری از بالا به پایین اعمال گردید که نتیجه آن تقسیمات شدید و رادیکال فضاهای شهری و بخصوص سکونت بود.

کلمات کلیدی:

جامعه شناسی شهری، تاثیرات برنامه ریزی شهری، زاغه نشینی، ژوهانسبورگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656227>

